

Împăpânturiri dintr-o...

Fruntașii sportivi de mâine

Echipa de juniori a colectivelui „Metalul” din Iacobeni, câștigătoare Sectorului de Est și finalista campionatului R.P.R. pe anul 1960

Asta s'a întâmplat la începutul anului. În prag de primăvară. Și a început întocmai ca vântul: pe nesimțite și tot mai puternic.

„Se va desfășura campionatul de fotbal al R.P.R. pentru juniori. Va participa și echipa noastră!”

Puternic, strângând în pumnii mari și bătuți un cântec, tânărul Buta, minerul, se apropie de rocă. O cercetează cu atenție, se lasă pe un genunchiu și dă drumul mașinii. Perforatorul lovește ritmic peretele negru și manganul începe să cadă în valuri mari la picioarele lui. Se oprește puțin. Auzit și el. Ii privește pe ceilalți: pe tovarășii lui de muncă din mina aceasta dela Arșița, pe tovarășii săi din echipa de fotbal. Iși șterge fruntea de sudoare. Inima-i bate să-i spargă pieptul. Parcă voia lucrul acesta cu orice preț.

„Va participa și echipa noastră!”

Nu era un strigăt. Era fericirea tânărului muncitor care acum poate face sport.

Știrea n'a rămas în mină. Aido-ma vântului, s'a strecurat din casă în casă, din atelier în atelier, și după ce a parcurs tot Iacobeni s'a oprit la Școala Tehnică de Mine. În ziua aceea Marou, Voevidca, Răsnoveanu, Chelaru și Mihalache, elevi ai școlii, au trimis veste lui Giuroiu, muncitorul vagonetar, lui Mușat, ajutorul de

șofer dela atelierele minei și celor din mină.

Seara s'au întâlnit toți la Chelaru. Și și-au făcut un plan de antrenament. Antrenor nu există în Iacobeni așa că programul de pregătire se baza pe ce citiseră ei în ziare.

Incepuseră el să joace fotbal cu un an înaintea. Dar era mai mult o... joacă. Echipament nu prea aveau. Iar despre un antrenor nici vorbă nu putea fi. În schimb practicau intens atletismul. Au participat la insigna de polisportiv. Toți au obținut-o. Și atunci s'au îndrăgostit și mai mult de sport. Iși dădeau seama ce înseamnă pentru ei, tineri muncitori, sportul. Le întărește trupul, le dă posibilitatea să-și mărească productivitatea muncii. Și l-au iubit și mai mult, când cei mai în vârstă din mină le-au povestit cum erau opriți înaintea muncitorilor să facă sport și când și-au dat seama că posibilitatea de a face sport li s'a asigurat prin sacrificii mari, prin lupta neînfrântă și continuă a Partidului.

Apoi s'au dus la organizația U.T.M. Aci au desăvârșit el planul de antrenament, aci și-au luat angajamentul să depășească mereu norma în producție, să fie printre cei mai buni elevi ai școlii.

Luminile s'au stins de mult și ca a mantie uriașe întunericul

s'a întins deasupra cartierului, acoperind casele și grădinile. În noaptea aceea nici unul n'a dormit. Visau să facă lucruri mari. Să răspundă în întreaga țară faima echipei de juniori din Iacobeni, sătulețul din Munții Rodnei.

Dar lucrurile mari nu se pot realiza decât cu muncă, cu multă muncă. Și lucrul acesta l-au priceput tinerii muncitori din Iacobeni. Antrenamentele s'au făcut cu multă râvnă. Organizația U.T.M. și Sindicatul le-au procurat echipament mai bun și reviste din care să poată învăța. Încet, încet, roadele s'au arătat.

Câștigau match, după match. Dar succesele acestea nu li s'au făcut niciodată să se culce pe laurii victoriei. Eran tineri muncitori și știau cât de periculos este acest lucru.

Apoi Confederația Generală a Muncii a înființat Asociațiile pentruca sportul să poată fi și mai bine răspândit în rândurile oamenilor muncii.

Tinerii jucători ai Metalului din Iacobeni au câștigat tot echipamentul necesar, îndrăgiri și instrucție. Și succesele continuau. De acum echipa era cunoscută. În Septembrie a devenit campioană de sector.

★
Toamna a adus deasupra Iacobenilor nori grei din care burmă, ploaie cu stropi mici și reci. Bătăile ciocanelor răsună puternic în liniștea dimineții. Deasupra apelor însumate ale râului plutește un văl alburiu de ceață. În spre amiază valea trece de răbufnit exploziilor. Dar înedat după prânz, în întreaga vale e liniște. Sunt toți la stadion. „Metalul” lor, Metalul din Iacobeni întâlnesc pentru a doua oară, în semifinala Campionatului R. P. R., echipa Locomotivei din Constanța. În primul match rezultatul fusese 1-1. Nimic nu se poate compara cu ecace a fost la stadion, când arbitrul a anunțat calificarea echipei din Iacobeni în finala Campionatului R. P. R., care urma să aibă loc în București. Era victoria lor. Era succesul unui centru mic, dar cu perspective mari. Unul centru unde oamenii muncii lucrează din toate puterile lor pentru binele Patriei noastre, unde crește un tineret viguros, un tineret care este mândria Republicii noastre.

M. Bănuș

IN CURAND, MANDRI PURTĂ

În prag de an nou, tinerii muncitori dela „Sovromtractor” din Orașul Stalin, dintr-o parte care o bună parte au trecut de mult cu rodul realizărilor lor pe drumul Cincinalului, privesc cu mândrie la lunile de muncă dărză care s'au scurs, retrăind clipele unui an plin de bucurii, de succese. Și nu o dată, li s'au îndreptat gândurile spre după amiaza aceea de Februarie în care ei au propus înființarea complexului G.M.A. în țara noastră.

Imensa sală de festivități a uzinei deabia putea cuprinde atunci numărul mare de tineri, care răspundând chemării organizației U.T.M., veniseră să participe la entuziastul meeting. Li se citea bucuria în priviri, pe față, în vorbele pe care și le spuneau unii altora.

Strungarul Apolzan Vicențiu și mecanicul Târziu Vasile se întâlniseră deseori, după terminarea orelor de muncă, pe terenul de sport. Se aflau la ședință unul lângă celălalt.

„Ce zici, tovarășe Târziu, despre propunerea pe care o facem, îi spuse atunci mecanicul tânărului jucător de fotbal Apolzan Vicențiu? Mie mi se ample sufletul de bucurie la gândul că vom fi noi, tinerii muncitori dela Sovromtractor primii care vom propune introducerea în țara noastră a unui complex sportiv, inspirat după minunatul complex GTO. Ți-adăci aminte? Citeam noi, nu de mult, în zia-

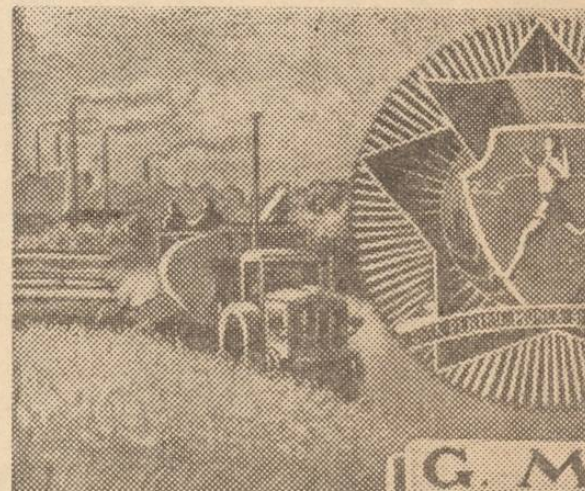
re despre faptele admirabile ale purtătorilor însignei GTO, tineri care clădesc comunismul. Ei bine! Ai văzut tu singur cât de mult au influențat cuvintele acelea pe tinerii noștri tovarășii de muncă. Iată-i, sunt împrejurul nostru, și li vei auzi cu siguranță peste câteva clipe sprijinind propunerea aceasta.”

Târziu Vasile iubește mult sportul. Tovarășii săi de muncă l-au salutau bucurii atât de pășirile sale de normă, mereu mai mari, la mașina de alezat, cât și insigna de polisportiv de aur care strălucește pe pieptul

său. El n'a ezitat să-i răspundă lui Apolzan. Avea doar atâtea să-i spună în clipa aceea tovarășului său de sport.

„Cu câțiva ani în urmă, în fabrica noastră făceau sport prea puțini tineri. Au prins însă muncitorii drag de terenurile noastre, de viața care se plămădea pe ele. S'au întrecut în C.U.T., în C.T.M. și au învățat de acolo să iubească lupta dreaptă, cinstită din care ieși mai puternic, mai vioi, lupta cu secunde, cu metri. Aproape 1000 dintre ei se află aici în sală. E cea mai bună dovadă că dorim să facă sport în mod continuu.”

Cuvintele sale i-au fost întrerupte de voca secretarului U.T.M. care deschidea ședința.

Sala care răsunase până în clipa aceea de cântece, lozinci, fremătând de murmurul vocilor tinerești, cunoaște liniște deplină. Numai din când în când izbucneau ropote de aplauze, subliniind entuziasmul sutelor și sutelor de tineri.

Entuziasmul acesta n'a mai putut fi stăvilat în clipa în care Beudeanu Mihail din Comitetul U.T.M. a propus în numele tinerilor muncitori introducerea complexului G.M.A. în țara noastră.

Propunerea i-a fost întărită

de numeroși tineri care au mai luat o cea ședință.

„Să avem un GTO la cerut muncitorii. Și dorința sa, mii și mii de tineri de pe întreg țării, a fost împlinită. Lăcătușul Călin la „Steaua Roșie” putea lăuda până la aceasta cu activitate tivă. Drept e că el a diferite competiții. Trecuseră însă o nu mai continuase teea sportivă. Nu mi însă bucuria, citind pre introducerea G.M.A. în țara noastră cat harnic să studie

Tot mai multe recorduri datorite patriei dragi

„Aruncă la ciocan Dumitru Constantin” anunță vocea crainicului. Zarva celor 40.000 spectatori veniți la matchul prieteniei, matchul de atletism U.R.S.S. — R.P.R., face loc unei tăceri adânci. Din farcul de sarmă împletită, ciocanul svăcnește ca împins de un uriaș resort, se înalță... Patruzeci de mii de perechi de ochi urmăresc punctul negru pe fondul de azur al cerului, răsufărările nu se mai aud și inimile parcă au încetat să mai bată. Ciocanul începe să coboare și, cu un răbufnit scurt, atinge pământul: 54,79 metri.

Mulțumită condițiilor de antrenament pe care sportivii noștri le au astăzi, și aplicând cele învățate dela atletul sovietic Alexandru Kenaki, Dumitru Constantin a stabilit un nou și valoros record R.P.R....

★
„De patru ani, Ionel Georgescu a îndrăgii aeromodelismul. Timp de patru ani a lucrat el în secția de aviație sportivă a colectivului Locomotiva P.T.T. — București. Și acum... Ionel Georgescu privește cu dragoste aeromodelul-planor care stă în fața lui, pe masă, rodul muncii lui, al experienței lui și a tovarășilor săi din secție. Pentru că în construcția aeromodelului său, Ionel Georgescu n'a trebuit niciun fel de plan, niciun fel de model străin. El și-a conceput modelul, el și l-a construit. Și acum, iată-l gata. Privindu-l, Ionel Georgescu se gândește

la orele pe care le-a petrecut, uitând de tot ce-l înconjură, aplecat deasupra stînghiilor subțiri, din care, încetul cu încetul, a luat naștere aparatul care-l stă în față. Se gândește la viața pe care el, fiul de muncitor, o are azi, ca elev, la dragostea și încurajările pe care le-a primit atunci când, pasionat aeromodelist, se apucase de lucru. Și simte cum crește în el voința de a răspunde întregii fericiri, pe care o trăiește azi, cu un succes care să aducă în dar Patriei scumpe un nou record. În mintea lui, modelul care stă în față se înalță ca un șoim, mereu mai sus, se îndepărtează tot mai mult. Ar vrea ca, în cinstea Lunii prieteniei Româno-Sovietice, pe care o serbează cu drag întreg poporul nostru, modelul său să cucerească înălțimile, să înscrie pe cerul albastru o nouă victorie a tinerilor noștri sportivi. Și așa s'a întâmplat. Timp de trei ore și un sfert, modelul său a plutit prin aerul cald al dupămiei de toamnă și s'a oprit numai hăt-de-parte, spre Clinceni. Aeromodelul construit de Ionel Georgescu depășise cu peste o oră recordul mondial deținut de elvețianul Trangolt Haslach.

Ionel Georgescu reușise să aducă Patriei o nouă victorie...

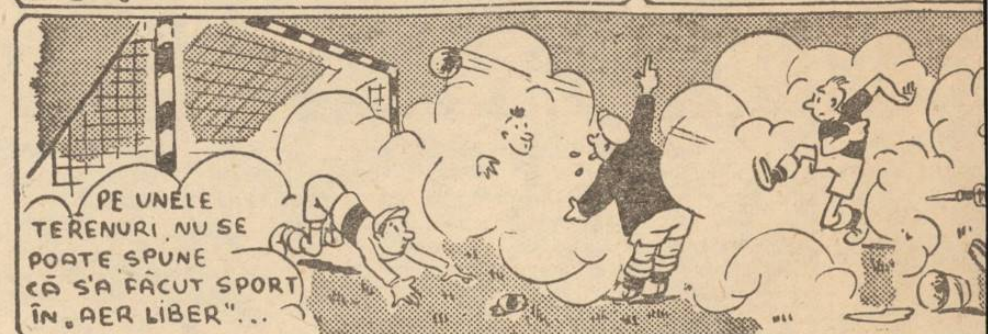
★
„Strandul Obor a devenit necăpător pentru mulțimea de spectatori veniți la campionatele de natație interasociații. Cu privirile dârze, cu corpurile bronzate

te de soarele de vară, tinerii înnotători se pregătesc de start și probele una după alta se desfășoară, în aplauzele mulțimii. În cinstea Congresului Comitetelor de Luptă pentru Pace din R.P.R. înnotătorii și înnotătoarele nu-și precupeștesc eforturile, și recordurile cad, unul după altul. Ziua s'a soldat cu nouă noi recorduri R.P.R. Astăzi, și Scheiner Erica, și Csibalmos, și Hospodar și Bock Elisabeta, frunțași ai natației noastre, ca și cei care abia cu ocazia campionatelor interasociații participau pentru prima dată la un concurs de înnot, au mulțumit, prin rezultatele pe care le-au obținut, Partidului nostru scump pentru condițiile pe care le-a creat mișcării noastre de cultură fizică și sport, arătându-și prin dragostea cu care au concurat, atașamentul față de lupta pe care popoarele din întreaga lume o duc pentru Pace

★
„Au căzut anul acesta peste 870 de recorduri. Locul lor a fost luat de altele, mai valoroase, mai minunate, care au arătat clar prietenilor ca și dușmanilor progresul pe care-l poate înregistra mișcarea de cultură fizică și sport într-un regim de democrație populară, în Republica noastră Populară care merge, sub conducerea Partidului, pe drumul construcției pașnice, al viitorului luminos, al socialismului.

V. Arnăutu

...ȘI CATEVA DINTRE

IN CIUDA APARENTELOR MULTE, SĂL AȘA, SE NÚMEAU TOTUȘI „DE